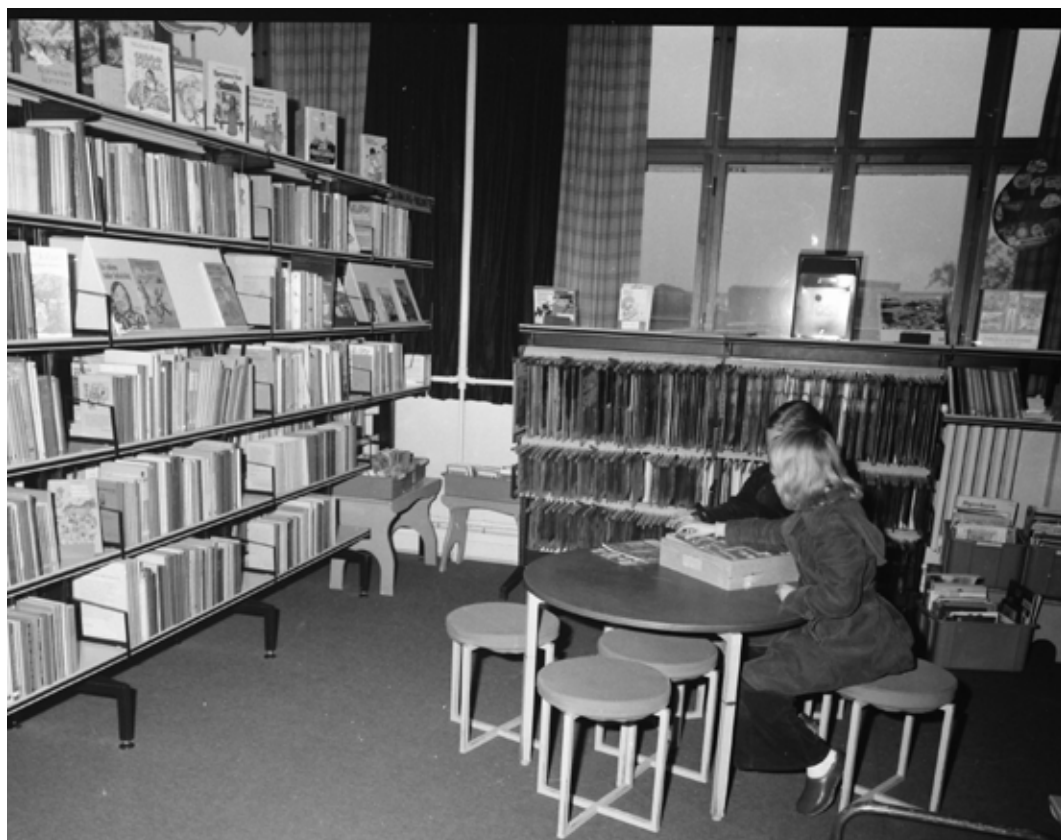


GLEMMER DU

TÅRNBY KOMMUNES LOKALHISTORISKE TIDSSKRIFT

NOVEMBER / DECEMBER 2017



MUSIK PÅ BIBLIOTEKET

Musikbibliotekets 50 års jubilæum

NUMMER 5 / 2017



FORSIDE:

Musik blev også muligt at låne for børn. Hovedbiblioteket lå dengang på Teknisk Skole på Tårnbyvej 5. Kort efter blev hovedbiblioteket flyttet til "den nye sygekasse" på Amager Landevej 89. Fotograferet 1976.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalkiv, B7021

COPYRIGHT:

Ophavsretten på billederne og illustrationerne tilhører Tårnby Stads- og Lokalkiv, en anden institution eller en professionel fotograf. Fotografierne må ikke bruges i andre sammenhænge uden tilladelse. Har du brug for et billede eller en illustration, kan du henvende dig til Tårnby Stads- og Lokalkiv.

For enkelte billeder har det været umuligt at finde frem til den retmæssige ophavsretsindehaver. Dersom Tårnby Stads- og Lokalkiv krænker ophavsretten, er det ufrivilligt og utilsigtet. Såfremt du mener, der er materiale, der tilhører dig, bedes du derfor kontakte bibliotek@taarnby.dk

KILDER:

Tårnby Rådhus. Avisudklip vedrørende Tårnby Kommune. [Flere årgange].

Tårnby Kommunes bog til nytillflyttede til kommunen – kaldet Velkomstbogen [Flere årgange].

Æ6401 Tårnby Kommunebiblioteker – kasse 36, 37 og 38.

Håndbog i musikbiblioteksarbejde. Bibliotekscentralens Forlag 1979.

Tårnby Kommunebiblioteker 1899-1999. Tårnby Kommunes Lokalhistoriske Samling 1999.

HVIS DU VIL VIDE MERE:

Tjek arkivets del af bibliotekets hjemmeside på www.taarnbybib.dk

ISSN 1397-5412

© Tårnby Stads- og Lokalkiv 2017

Tidsskriftet GLEMMER DU

Tekst: Søren Markvard

Tekst: Per Reinholdt Nielsen

Redaktion: Lone Palm Larsen

Layout: Anne Petersen

Trykkeri: Rosendahls Grafisk

MUSIK PÅ BIBLIOTEKET

Musikbibliotekets 50 års jubilæum

Taarnby Sogns Folkebibliotek åbnede i 1899. Lånerne betalte for at være medlem, så de kunne låne. I november 1936 overtog Tårnby Kommune det private bibliotek og gjorde det gratis for alle at låne bøger. Det nye medie, lp-pladen, blev gjort tilgængelig for lånere i Tårnby i november 1967. På det tidspunkt var der ikke mange andre biblioteker med musikafdeling. I år er der 50 års jubilæum for den demokratiske udbredelse af viden og nydelse af musik på bibliotekerne i Tårnby.

Tidligere musikbibliotekar Søren Markvard har beskrevet opstarten – foruden de 37 år han var ansat på biblioteket.

Per Reinholdt Nielsen har beskrevet den nyeste tid med blandt andet rockcafe styret af brugerne.

Læs mere om hvordan musikken kom ind på biblioteket i dette nummer af Glemmer Du.

DE FØRSTE ÅR Af Søren Markvard

MUSIKBIBLIOTEKET FOR 50 ÅR SIDEN

Først i november 1967 kunne KT-Posten, Kastrup-Tårnbys førende lokalavis, berette følgende:

”Hovedbiblioteket åbner ny musikafdeling onsdag den 15. november kl. 12. Her kan De lytte til grammofonplader, låne noder og studiepartiturer, bøger om komponister, om musikteori- og historie, opera og koncertførere, og på læse-

salen finder De håndbøger og et udvalg af de førende musiktidsskrifter, såvel danske som udenlandske. Musikafdelingen har samme åbningstid som Hovedbiblioteket”.

Så mange var ordene, der indvarslede nye tider, nye materialer og ikke mindst nye muligheder for bibliotekslånerne, så de nu i en ny afdeling for alvor kunne beskæftige sig med musikkens værker.

DE NYE MUSIKBIBLIOTEKER

Før de egentlige musikbiblioteker blev etableret rundt om i Danmark i 1960'erne og 1970'erne var muligheden for at låne musik på danske biblioteker stort set begrænset til lån af noder og musiklitteratur.



Alle bibliotekets materialer skulle inddateres, så det var muligt at søge på dem på en computer. Her er musikbibliotekar Søren Markvard i gang sammen med Anne Kathrine Skibelund. Fotograferet i 1993.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6989

Flere danske biblioteker havde solide musiksamlinger, på folkebiblioteksområdet kan nævnes, at der i 1962 fandtes henholdsvis 5.000 og 4.000 bind noder på bibliotekerne i Gentofte og på Frederiksberg, men de blev alligevel slået af Københavns Kommunes Biblioteker, der havde ca. 13.000 bind noder, heraf befandt omtrent 8.000 bind sig på hovedbiblioteket. De store provinsbyers biblioteker var ligeledes velforsynede med trykte musikmaterialer, men alle biblioteker havde den for mange lånere alvorlige mangel: musikken kunne kun læses, ikke høres.

Tårnby Kommunebiblioteker var også ganske godt forsynet med noder og musiklitteratur, men mærkede som andre den stigende interesse fra lånerne i at kunne høre musikken. I 1959 blev det via en aftale mellem pladeindustrien og bibliotekerne mulighed for at oprette pladesamlinger, så man kunne lytte til musikken på selve biblioteket, men det blev også tilladt at låne plader ud ”til undervisnings- og oplysningsarbejde samt studieformål”, som det blev formuleret.



Brugerne kunne lytte til musik på biblioteket. Det blev betjent bag skranken, hvor anlæg og pladespillere stod på række på Musikbiblioteket på Tårnby Torv. Fotograferet i 1976.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7015

Dermed var vejen banet for musik på bibliotekerne i lydlig form, og et af de første biblioteker (måske endda det første) var Roskilde, der i 1962 indrettede et musikværelse, hvor man kunne lytte til plader gennem hovedtelefoner. Året efter, i 1963 åbnede Lyngby-Taarbæk kommune det første egentlige musikbibliotek med musiklitteratur, noder og

grammofonplader og mulighed for at lytte til de godt 600 plader, der var anskaffet til en start, via højttalere eller via hovedtelefoner. Desuden blev der arrangeret pladekoncerter og koncerter med levende musik. To år efter, i 1965, begyndte man i Lyngby at udlåne plader.

**TÅRNBY
KOMMUNEBIBLIOTEKER**

Bibliotekerne omfatter ca. 100.000 bind, som De kan låne gratis.

Hvis De vil læse romaner, fagbøger, tidskrifter, aviser

Hvis De vil lære EDB, reparere bil, anlægge have, bygge hus, sy en ny kjole

Hvis De vil lytte til musik fra Bach til Beatles kan biblioteket hjælpe Dem

Oplysning. Fag telefonen og spørg. Biblioteket svarer på alt, hvad bøger kan svare på. Tlf. 50 09 76 fra 9 – 20.

TÅRNBY KOMMUNES BØRNEBIBLIOTEKER har i hovedbiblioteket et børnebibliotek, der omfatter ca. 25.000 bind, og hvor alle børn har adgang uanset alder. Her er bøger til morskab og nytte, og savner man oplysning til en opgave, klarer vi også det. I skolebibliotekerne er der også bøger lådt til hjemlån og til brug på stedet, her har man adgang fra 4. kl., og der er kun åbent i skoledagene.

Adresser og åbningstider se side 19

I Tårnby Kommunes Velkomstbog fra 1970-1971 markedsfører musikbiblioteket sig med musik fra Bach til Beatles.

AFLYTNING I TÅRNBY

Også i Tårnby mærkedes interessen for at kunne komme på biblioteket og lytte til musik, og ansporet af lånernes ønsker, andre bibliotekers nye musikafdelinger samt gode kollegers støtte og interesse kastede bibliotekar Bodil Foss sig i 1966 ud i arbejdet med at etablere en musikafdeling på hovedbiblioteket i Tårnby.

Der var ikke meget plads i forvejen på hovedbiblioteket på Tårnbyvej 5, så udstyret blev

begrænset til tre grammofo-
ner af typen Dual 1019 med
Shure pickup, en båndopta-
ger af mærket B&O Beocord
2000 de luxe, tre forstærkere
– Grundig SV 50, fem hoved-
telefoner af mærket Koss med
styrkeregulering og signal-
knap til centralafspilnings-
anlægget, fire højttalere kaldet
Lanzing og en radio – igen
B&O FM-tuner Beomaster
5000. Detaljerne er nævnt for
at illustrere, at alt var af høj
kvalitet. Dertil kom godt 600
lp-plader dækkende alle genrer
og med titlen: *præsenssamling*,
dvs. til aflytning på stedet.
Afspilningsudstyret blev an-
bragt i udlånet, og de fem
hovedtelefoner samt to højt-
talere kom på læsesalen. De to
øvrige højttalere blev placeret
i børnebiblioteket med henblik
på, som det blev formuleret,
eventyrtimer, dukketeater-
opførelser og lignende.
Alt stod klart til indvielsen af
den nye musikafdeling den 15.
november 1967, og KT-Posten
dækkede begivenheden med
en stor artikel udstyret med
hele tre fotografier, et af dem
visende Tårnbys borgme-
ster med hovedtelefoner på,
og billedteksten ”Borgmester

Elkær-Hansen var det nye musikbiblioteks første lytter. Borgmesteren valgte et stykke klassisk musik”.

Så gik det ellers løs. Det viste sig desværre hurtigt, at kombinationen af musik i hovedtelefoner og et forholdsvist stille læsesalsmiljø ikke er forenelige størrelser. Alle, der har siddet og lyttet til musik med

hovedtelefoner på, ved, hvor meget man går op i dét, man lytter til, så der blev lyttet og sunget med og dirigeret og spillet luftguitar, så både de øvrige læsesalsbrugere og især læsesalsbibliotekar Elisabeth Holt måtte gribe ind og dæmpe udladningerne.

Da det hele havde kørt i fem måneder – til den 31. marts 1968

19/7 68 AMAGERBLADET

Beatles-plader gav uro på bibliotekets læsesal

Måtte inddrages efter 3 dages brug med 60 afspilninger for at genoprette roen

I november måned 1967 åbnedes en musikafdeling på Hovedbiblioteket i Tårnby kommune, Tårnvej 5. Nu foreligger musikafdelingens status over de forløbne måneder indtil regnskabsårets afslutning den 31. marts 1968.

Flødestatistikken viser følgende tal for afspilningerne på de forskellige områder: Beatles 60 (kun 3 dage i nov.), Børneplader 39, Folkemusik 795, Jazz 163, Kammermusik 26, Klavermusik 49, Enkelte instrumenter 12, Litterære plader 10, Opera 57, Orkestermusik 309 og vokalmusik 85. I de enkelte måneder blev der foretaget følgende afspilninger af samtlige områder: November 345, December 274, Januar 362, Februar 352 og marts 202, ialt 1.595.

– Om de forløbne 5 måneder, der omfattes af statistikken, udtaler musikafdelingens leder, Bodil Foss:

– Når Beatles-plader kun optræder i november på statistikken, skyldes det, at interessen for disse plader de første tre dage efter åbningen var så overvældende, at roen på læsesalen blev forstyrret, og vi besluttede os til med beklagelse at inddrage de tre plader, biblioteket havde købt. Vi tilbød de unge læsere at overspille pladerne på bånd og afspille dem to gange om ugen over børnebibliotekets musikbureau, men dette tilbud vandt ingen tilslutning. Børnepladerne figurerer kun med 39 afspilninger, men dette tal kan

ikke tages som et udtryk for den brug, der gøres af dem. De fleste børneplader er overspillet på bånd og afspilles direkte i børnebiblioteket for en stor tilhørsverdi. Her er det umuligt at lave fuldgældig statistik.

En glimdelig overraskelse er det, at opera figurerer med 57 afspilninger. Det er et meget højt tal, når man tænker på, hvor krevende det er at gennemspille en opera sifert hovedtelefoner.

I forbindelse med opera- og orkestermusikafspilninger viser det sig, at publikum gør vrigt brug af klaver- og studiepartiturer. I det hele taget er det glædeligt at konstatere, i hvor høj grad den nye metode- og partitursamling benyttes. Det beviser den ofte fremsatte tese, at større udbud giver større efterspørgsel. Ligeledes har det betydet meget – tror jeg – at hele musiklæsesamlingen er blevet skilt ud fra den øvrige bogbestand og nu optræder som en selvstændig afdeling.

Til vinter er planlagt seks musikaftener, heraf to for ungdomstænerne med gennemgang af autentisk folkemusik. De resterende fire musikaftener for voksne vil blive planlagt således, at i hvert fald een kommer til at omhandle kammermusik. Når man betragter statistikken, ses det, at dette område åbenbart ikke har appeal nok i sig selv og derfor godt kan føle lidt indpakkets propaganda. De øvrige musikafsnit indholdt er ikke planlagt endnu.

veri

I Amager Bladet den 19. juli 1968 blev det til denne overskrift i den lokale avis.

– viste aktivitetsoptællingen, at der havde været over 1.500 afspilninger, heraf forholdsvis mange med klassisk musik. Dog holdt de tre indkøbte Beatles-plader kun tre dage. Interessen for dem var så stor – de blev afspillet 60 gange på tre dage, at ”roen på læsesalen blev forstyrret, og vi besluttede os til med beklagelse at inddrage de tre plader, biblioteket havde købt. Vi tilbød de unge lånere at overspille pladerne på bånd og afspille dem to gange om ugen over børne-

bibliotekets musikanlæg, men dette tilbud vandt ingen tilslutning”, som Bodil Foss udtalte til Amager Bladet.

Hen ad vejen var det dog også nødvendigt at begrænse afspilningerne. KT-Posten kunne et par år efter, i november 1969, fortælle, at ”Tårnby Kommunebiblioteker må på grund af den overvældende interesse foretage en afkorting i den tid, hvor det er muligt at aflytte beatmusik. Fra og med førstkommande mandag vil der på hovedbiblioteket kun være

Beat contra Musikbiblioteket

Den 4. maj i år troede vi virkelig blev en mærkedag for vores løvrigt fremskridtsvenlige kommune og især for musikelskere. - Tårnby Musikbibliotek åbnede nemlig den dag.

Men du milde hvor blev man dog skuffet. 4 plader kan man låne, men dog kun en, hvis man interesserer sig for Beat- eller Folkemusik, men pyt med det, for man kunne jo bare bytte pladen ud en gang om ugen.

Det har bare vist sig, at det kan man ikke, for siden den 4. maj har jeg været der 4 gange og ringet flere gange, men uden at få en ny plade med hjem, og reservation af plader gør man kun ved alt andet end Beat- og Folkemusik.

Så denne mærkedag blev altså kun for musikelskere af Populær- og Klassisk musik.

Nu vil vi prøve at råde bod på dette, idet vi har startet en forening vi kalder BEAT-BAND, og vi vil arrangere Beatmusikaftener på bånd og plade ca. hver 14. dag, og for det overskud, der måske vil blive, køber vi de nyeste Beatplader. Man skal være medlem for at deltage i disse aftener, (da vi ellers skal betale forlystelsesafgift).

Det er meningen senere at udvide med levende musik og lysshow, hvis det viser sig at der er den interesse for ny musik her, som vi tror, vi har et lokalt på hånden, med græsplæne og mulighed for fri udfoldelse, der kan også blive tale om Jam-session, forslag og ønsker modtages gerne og angående medlemskab, så se under forlystelsesannoncerne i denne uge, arrangementerne vil også blive annonceret i dette blad. Vi håber på stor tilslutning.

Erik og Lola Poulsen, Nilensvej 38.

Begrænsningerne i udlånet af beatmusik affødte læserbrev i Amager Bladet den 19. juni 1970.

adgang til at høre beatmusik i tiden kl. 14-17 på ugens fem første hverdage og mellem kl. 10-13 om lørdagen”.

Der var med andre ord et udtalt behov for at etablere et regulært musikbibliotek ”f. eks. ved køb eller leje af en dertil egnet villa, helst i centrum af kommunen og i nærheden af det eksisterende hovedbibliotek”, som Bodil Foss udtrykte det i sine kommentarer til budgettet for musikafdelingen 1969-1970. Hun plæderede også for, at der i den forbindelse skulle være udlån af pladesamlingen, og at denne naturligt nok måtte udvides, så den ikke var meget mindre end 2.000 stk. Dertil kom så opbevarings- og udlånsposer med pladeetiketter samt bøjleophæng til alle pladerne og endelig, fra småtingsafdelingen, en luplampe til pladekontrol ved aflevering.

MUSIKBIBLIOTEK PÅ TÅRNBY TORV

Bodil Foss’ bemærkninger bar frugt – allerede i starten af 1969 var der på et biblioteksbestyrelsesmøde udtalt stemning for at leje lokaler på Tårnby Torv til et musikbibliotek,

og på et tilsvarende møde i oktober 1969 var den ovenfor nævnte indskrænkning af afspilning af beatmusik på dagsordenen, og blandt andet som følge heraf blev det indstillet, at der ”meddeles bevilling til indretning af musikbibliotek i de lejede lokaler på Tårnby Torv, samt henstille, at indretningen fremmes mest muligt”. Dermed var musikbiblioteket så at sige på skinner. Arbejdet med at få det hele på plads begyndte, og bag kulisserne blev der aftalt, hvorledes musikmaterialerne til det nye bibliotek skulle behandles og af hvem. Musikbibliotekets personale skulle tage sig af klargøringen af alle de nye plader til udlån og sørge for, at det tilhørende kartotek med alle de nye kartotekskort kom til at fungere. Bøger om musik samt noder blev fortsat klargjort i den fælles katalogafdeling på hovedbiblioteket.

Dertil kom så indretningen af de nye lokaler: nye reoler, nye møbler, for slet ikke at tale om en kraftig forøgelse af afspilningsudstyret. Der blev efter ganske kort tid lagt ud med ikke mindre end 12 grammofo-ner og 24 lyttepladser med

hovedtelefoner, for dengang var det bestemt ikke almindeligt, at man havde musikafspilningsudstyr i de små hjem. Til at styre de mange pladespillere og hovedtelefoner var der en kæmpemæssig fordelingstavle, der med tryk på diverse knapper kunne koble enhver gramfon til enhver lytteplads.

En særlig status havde de bageste kvadratmeter af udlånet. Der lå nemlig beatrummet bag en tredobbelt glasvæg, der holdt de unges larm, snak og musik effektivt på afstand. For at komme ind skulle man gennem en lyd-sluse: først åbnede man én dør, og gennem et forum åbnede man så en anden, før man nåede ind i selve rummet. Møbleringen var robust: kanvassække og egetræslænestole, og der var mulighed for at lytte til musik både fra højtalere og via hovedtelefoner.

I løbet af foråret 1970 blev der så købt ind og anskaffet, så alt kunne være på plads inden åbningen, blandt andet havde man 5.000 plader, heraf var 2.000 beat- og folkemusikplader, klar til udlån. Den 4. maj åbnede det nye musikbibliotek på Tårnby Torv 5, 1. sal ind til gården, lige over bodegaen og

lige overfor tandlægen. Det var helt nyt og spændende, at man kunne låne gramfonpladerne med hjem. Kun borgere bosat i Tårnby kunne låne – Københavns Kommune havde nemlig ikke udlån af plader. Der var også begrænsninger i antallet: man kunne låne maksimum fire plader pr. gang, og deraf måtte kun to være beat- eller folkemusik. Man skulle også medbringe pickuppen fra den hjemlige gramfon, så personalet i et mikroskop kunne se, om safiren eller diamanten var ren og pæn. Jeg mindes et replikskifte i den anledning: En låner mente ikke at kunne fremvise pickup til kontrol ”for den kunne ikke tages af!” Den kvikke og selvbevidste skrankevagt modspørgsmål var: ”Det er måske en engangsgramfon, De har anskaffet Dem?” Låneren blev ham svar skyldig.

Åbningstiderne var fra starten begrænsede: 14-20 mandag, onsdag og fredag, 14-16 tirsdag og torsdag og 11-13 om lørdagen. Selv om udlånet steg, og andre aktiviteter kom til, holdt de samme åbningstider sig i årevis.



Tårnby Torv set inde fra torvet. Centret blev bygget i tiden 1968-1969. Fotograferet omkring 1975-1979 – muligvis mens Musikbiblioteket lå dér. Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B4817

Musikbiblioteket blev en succes fra starten. Amager Bladet skrev i slutningen af juni, at 1.200 lånere havde meldt sig ind i løbet af de første små to måneder, ”og det er glædeligt, at 70 % er unge under 20 år”. Bladet kunne også konstatere, at låneinteressen var så stor, at den påregnede begrænsning på de fire plader pr. lån slet ikke kunne overholdes. Man måtte indtil videre indskrænke

udlånet til én plade pr. lån.

Ved indvielsen af det nye musikbibliotek den 21. juni 1970 var blandt andet borgmester Torkild Feldvoss og formanden for Det Kulturelle Udvalg Frode Dahl Nielsen til stede, og udvalgsformanden sagde til KT-Posten, at biblioteket havde været ”en succes på 99,9 % fra åbningsdagen. Den ene procent, et pianette, som man mangler, vil man se at få rådet

bod på.” En anden taler, overbibliotekar Thastum fremhævede Bodil Foss’ energi og begejstring for sagen. Thastum sammenlignede fru Foss med vindstyrke 11.

MUSIKBIBLIOTEKET I SVING

Dermed var det hverdag, og såvel lånere som personale kunne glæde sig over det nye bibliotek. Der blev lyttet, der blev lånt, og der blev larmet i beatrummet. Så det varede ikke mange måneder, før egetræsstolene måtte tages ud i udlånslokalet for ikke at gå helt til. Kanvassækkene blev ændret til en smal, fastboltet bæk med kanvassæde, men det muntre liv fortsatte. Der blev drukket øl og røget hash, så rygterne om ungdommens forfald og Habakukklubbens usædeligheder nåede helt op på rådhuset, og i efteråret 1973 dukkede borgmesteren op for ved selvsyn at forvisse sig om, hvor slemt det var. Så var det slut med beatrummet. Glasvæggene blev pillet ned og erstattet med en nydelig tremevæg med grønne planter, og det sagnomspundne rum

blev en almindelig del af det store udlånslokale.

Til gengæld blev der tænkt på børnene under den skolepligtige alder. Fra 1972 blev der etableret en børnemusiklejestue, hvor de små og deres forældre eller dagplejemødre kunne komme på musikbiblioteket hver mandag og lære noget om musik. Interessen var så stor, at der blev oprettet to hold – kl. 9-10.30 og kl. 10.30-12 – ”dog er det sidste hold fortrinsvis beregnet for de mindste børn mellem 3-5 år”. Der var ganske livligt på biblioteket hver mandag formiddag.

Fra de første år dukker et nu ukendt problem op: rygning. Det var dengang helt almindeligt at ryge overalt – også indendørs, men mange offentlige institutioner havde dog indført rygeforbud. På musikbiblioteket var problemet, at udluftningen var meget dårlig. Man enedes så, siger et mødereferat, om ”et forbud i udlånet med en prøvetid på to måneder, men det gjaldt ikke i beatrummet. Afstemning viste ni stemmer for forbud fire imod”. Forbuddet fortsatte, og rygning blev ikke genindført.



Resterne af beatrummet, som det blev kaldt indtil 1973. Der var afskærmet med tre lag glas, så der kunne høres musik – uden at forstyrre de øvrige brugere. Fotograferet i 1976.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalkiv, B7012

Musikbibliotekets udlån af grammofonplader havde været ganske forrygende helt fra starten, men stigningen fortsatte, og i december 1972 skrev KT-Posten, at hvor voksenudlånet i perioden april-september 1972 havde haft en stigning på 15,5 %, så slog pladeudlånet på musikbiblioteket dog alle rekorder: ”Langt den største stigning er dog blevet noteret i pladeudlånet, hvor der i det sidste halvår er blevet udlånt i alt 52.329 plader, en stigning på 18.073 plader,

hvilket altså vil sige, at pladeudlånet er steget med over 50 % i forhold til perioden 1. april – 30. september 1971”.

Interessen for musiklån var til at tage og føle på, og der gik ikke lang tid, før det stod klart, at Tårnby Kommunebibliotekers to filialer også burde være med i billedet. Det kom de så: der kom udlån af lp-plader på henholdsvis Filial Kastrup på Kastrupgård fra 1972 og på Filial Vestamager på Ugandavej fra 1974.



Filialbiblioteket på Kastrupgård fik også en musikafdelingen.
På skiltet står: Beat / Folk. Fotograferet i 1972.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6995

I den forbindelse er det værd at huske, at det foretrukne udlånsmateriale, nemlig lp-pladen, bestemt ikke var egnet til udlån og afspilning hos diverse lånere. Ældre læsere vil mindes, hvordan f.eks. musikken i Danmarks Radio kunne være en ren plage at lytte til, når det ikke var udsendelser med levende musik, men når der ”blev lagt en plade på”. Selv om lp-pladens forgængere, 78’erne, var langt værre med hensyn til skrat og knas, så skulle der ikke megen misligholdelse til, før der også var

ridser og støv på den sorte skive, og så lød den ikke godt længere. Det var et tilbagevendende problem at modtage en stak plader, der ikke var blevet behandlet ordentligt: fedtfingre og støv måtte dels påtales, dels afrenses. I lettere tilfælde kunne en pladebørste klare støvet, men i grellere sager måtte biblioteksmedarbejderen have fat i et viskestykke vædet med en blanding af vand og propylalkohol, og så blev pladen rensed. Flere år efter blev der anskaffet en pladevaskemaskine, der rensede pla-

derne efter samme princip som viskestykket. Alligevel kunne det ikke undgås, at der kom ridser på pladerne, og de blev mærket af på pladeetiketten, så næste låner kunne se, at ridsen var bemærket, og at det ikke var ham, der var den skyldige. En af de oftest forekommende ”undskyldninger” ved aflevering af en misligholdt plade var, at den pågældende låner da aldrig havde haft pladen ude af hylstret og derfor heller aldrig spillet den. Det udsagn var ikke helt nemt at tackle.

Specielle hændelser forekom: En midaldrende herre afleverede en lånt lp-plade, og ved eftersynet fornemmede bibliotekaren, at det knasede ret meget, da pladen blev taget ud af hylstret. Han vendte bunden i vejret på omslaget, og i en lind strøm dryssede fint strand-sand ud og samlede sig til en lille pæn bunke på skranken. Bibliotekaren fattede sig hurtigt, ihukommende at ”intet menneskeligt bør være bibliotekspersonalet fremmed” og spurgte høfligt, om det måske kunne tænkes, at låneren havde haft pladen med i sandkassen. Den midaldrende herre afviste muligheden: ”han le-

gede sgu da ikke i sandkasse”, og der stod vi så – uafgjort. Pludselig dæmrede det for ham: ”Jo, hjemme står kanariefuglens bur lige ved siden af grammofonen, og når så fuglen kratter lidt her og der, så ryger sandet hen på pladen, og pladen ryger ned i hylstret, og der har vi forklaringen!”. Så blev kanariefuglen flyttet, pladen blev rensat, musikbiblioteket blev en hændelse rigere, og sådan er der en forklaring på alt.

DEN FØRSTE MEDIEREVOLUTION

I 1976 kom så den første medierevolution: kassettebåndet gjorde sit indtog på biblioteket. Lp-pladen, der ikke var særlig velegnet som udlånsmateriale, fik nu en skarp konkurrent: kassettebåndet fyldte mindre og var langt mere håndterligt. Et faktum, som ældre lånere – for slet ikke at tale om hjemmelånere og plejehjemsbeboere – meget hurtigt fandt ud af fordelene ved, samtidig med at kassettebåndsafspilleren sandelig også kunne bruges til afspilning af lydbøger! Desuden blev kassettebåndet

ikke ridset og skrammet. Sidst, men bestemt ikke mindst – man skulle ikke vise pickup! Musikbiblioteket startede med at opbygge en båndsamling med samme bredde som lp-samlingen, der på dette tidspunkt bestod af 20.000 - 25.000 enheder.

”DEN NYE SYGEKASSE”

I 1977 – efter syv spændende opstartsår på Tårnby Torv – flyttede musikbiblioteket sammen med hovedbibliotekets voksen- og børnebibliotek ind i ”den nye sygekasse” på Amager Landevej 89. Forholdene var ikke ideelle, bygningen var ikke velegnet til biblioteksformål, men allerede på det tidspunkt var det nye hovedbibliotek på Kamillevej ved at tage form på tegnebrættet.



Tårnby Kommunebibliotek - hovedbiblioteket på Tårnbyvej 5. Hovedbiblioteket var netop flyttet til Amager Landevej. Bemærk der er biler med både sorte og hvide nummerplader. Fotograferet i januar 1977. Foto: Tårnby Stads- og Lokalkarkiv, B7036



Sygekassen på Amager Landevej blev ændret til hovedbibliotek. Bag skranken med ryggen til ses Uffe Levi yderst til venstre. Lånernes egen opslags-tavle med ris og ros blev flittigt benyttet og læst. Fotograferet 1977.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarliv, B6757

Musikbiblioteket fik mindre plads på 2. sal i ”den nye sygekasse”, end der havde været på Tårnby Torv. Lp-pladerne blev – som de også havde været det tidligere – hængt op i bjælereoler, men nu bestod reolerne på grund af pladsmangel af fire hylder ovenpå hinanden, hvilket betød at de ældre lånere kun lånte de plader, der var anbragt på de to midterste hylder – lånerne kunne simpelt hen ikke nå materialerne på de

øverste hylder trods fremsatte skamler, og lånernes alder taget i betragtning havde de heller ikke nemt ved at gå ned i knæene til de nederste hylder.

Udover at bygningen var ikke velegnet, så var den også meget varm om sommeren, og det trak ind ad vinduerne om vinteren. På et tidspunkt var pladereolerne ved at bore sig vej ned gennem gulvet. Det viste sig, at betongulvet ikke kunne

klare ”spidsbelastningen” af de solidt belastede pladereoler med deres tynde ben – benene var simpelthen sunket det meste af et par centimeter ned i betonen. Gode råd var dyre, men problemet kunne heldigvis løses ad aflastningens vej. Så en af de dage, hvor musikbiblioteket lukkede kl. 16, gik personalet i gang med at løfte alle pladerne ned af reolerne, hvorefter alle reolben to og to blev understøttet af en smal, men solid jernplade, der aflastede benene og fordelte deres tryk mod gulvet. Det var tilstrækkeligt, og da biblioteket næste formiddag inden åbningstid kl. 14 havde fået alle lp-pladerne hængt op igen, var problemet løst.

Filial Løjtegård kom til i 1978 og blev, ligesom de større filialer Kastrup og Vestamager var blevet det, forsynet med musik, om end i første omgang kun de populære genrer: rock – som beatmusikken nu blev kaldt – og underholdning. Senere blødte man dog grænserne op – nye områder blev listet ind i talt med filialens ønsker om, at flere genrer blev repræsenteret.

KAMILLEVEJ

Efter 6 år i ”den nye sygekasse” på Amager Landevej 89 stod det nye hovedbibliotek i 1983 klar på Kamillevej. Musikbiblioteket rykkede ind på 1. sal i det nordøstlige hjørne med masser af udlånsplads, gode kontorlokaler, og endog et lille, kompakt nærmagasin, der langt hen ad vejen sørgede for, at det ikke var nødvendigt at begive sig ned i kældermagasinet hvert og hvert andet øjeblik. En af de meget store fordele ved mere udlånsplads var, at pladerne ikke længere skulle hænge på bøjler i reoler, men kunne stå i bladrevenlige krybber. Der var meget plads i udlånsområdet, men alligevel tvivlede Bibliotekstilsynets indretningsekspert på, at alle de ønskede lp-krybber kunne være der. Det kunne de nu alligevel – alle 56. Musikbiblioteket havde målt op og beregnet helt korrekt.

DEN ANDEN MEDIEREVOLUTION

Et par år efter indflytningen på Kamillevej – i 1985 – kom den anden medierevolution: cd'en. På musikbiblioteket havde



Hovedbibliotekets nyindrettede musikbibliotek på 1. sal. Fra åbningen i 1983 og indtil 2004 havde musikken separate åbningstider. Søren Markvard er i gang med pladerne i krybberne. Fotograferet i 1983. Fotograf: KT-Posten Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6988

vi glædet os til den længe, og vi blev heller ikke skuffede. Mindre pladskrævende, bedre lyd, intet slid af betydning – og derfor langt færre trakasserier med lånere, der hævdede, at den havde de da aldrig haft ude af hylsteret og derfor heller aldrig spillet. Vi kunne sågar genbruge vores lp-krybber, efter at lp'erne var gået i magasin, og faktisk kunne der være langt flere cd'er i en lp-krybbe – de kunne nemlig stå i

to rækker. Det eneste problem var, at krybberne var for dybe: cd'erne forsvandt helt, når de stod nede på bunden. Det klareredes imidlertid ved hjælp af en snedig biblioteksbetjent, der indkøbte store blokke skumgummi for ikke mange penge, hvorefter han skar dem til så de passede som fod i hose ned i bunden af krybberne. Så kunne cd'erne stå højt og flot ovenpå, lige til at blade i for interesserede lånere.



Musikbiblioteket havde og har en del faste lånere. De udgør et særligt musikmiljø, der benytter musikbibliotek på 1. sal på det nye hovedbibliotek på Kamillevej. I skranken står Lissi Rasmussen for at betjene brugerne. Fotograferet i 1983.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6987

Det betød så, at lp-samlingen meget hurtigt blev uinteressant, og det samme gjaldt stort set også kassettebåndene. Mange af de flere tusinde lp'er blev kasseret, inden resten gik i magasin, og i løbet af 3 år havde musikbiblioteket rundet de første 2.000 cd'er. En statistik over materialebestanden i musikbiblioteket fra efteråret 1999 viser, at der på det tidspunkt var 14.000 cd'er, 2.300 kassettebånd og i magasin 1.400 lp'er.

PERSONALE

Initiativtageren til den spæde start på musikbiblioteket tilbage i 1967, Bodil Foss, blev naturligt nok leder af det ”nye” musikbibliotek, da det åbnede på Tårnby Torv i maj 1970. Da der også var udlån af plader, var det nødvendigt med mere personale, så bibliotekarstaben fordobledes. Den 1. juli 1970 blev jeg som nyuddannet bibliotekar ansat. På HK-siden havde Lis Sørensen været ansat ved biblioteksvæsenet

siden 1967 og fulgte nu med på Tårnby Torv sammen med Lissi Rasmussen, sidstnævnte fra den 1. april 1970.

Skrankefunktionerne blev varetaget af løst personale: skoleelever, gymnasieelever og studerende, en personalegruppe, der havde en oplagt mulighed for at hjælpe til på skæve tidspunkter: aftenvagter til kl. 20 og lørdage til ud på eftermiddagen. Desuden havde de unge mennesker andre synsvinkler på det omgivende samfund end de noget ældre fastansatte, og de havde derfor ofte en guldgrube af viden, om hvad der rørte sig blandt lånerne med hensyn til de nyeste hits, hvad enten de nu var kendt fra busreklamerne, fra biograflærredet eller fra underholdningsudsendelsen i tv lørdag aften. Musikbiblioteket har derfor, men også af mange andre grunde, været utroligt glade for de løse medarbejdere, en glæde, der heldigvis har været gensidig, hvad de ofte langvarige ansættelser bærer vidnesbyrd om: mange var med fra gymnasiestart og til uddannelsesafslutning, også selvom uddannelsen strakte sig over mange år, for et par stykkers

vedkommende helt op til 12-13 år. Glemmes må heller ikke de mange gode kolleger, såvel bibliotekarer som HK'ere, der efter år 2000 ofte gav en hånd med i musikbiblioteksarbejdet. Aktivitetsstigningen i årene efter 1970 betød, at HK-staben på musikbiblioteket i 1972 blev udvidet med Ulla Frederiksen, der imidlertid drog til andre dele af biblioteksvæsenet i 1980, hvorefter Karen Fogh overtog pladsen. I forbindelse med indførelsen af edb gik Lis Sørensen på pension i 1992, og Lissi Rasmussen overtog hendes timer og gik på fuld tid. I 2005 forlod Karen Fogh biblioteksvæsenet, Lissi Rasmussen tog sin afsked i 2002, og Susanne Lindberg blev samme år ansat som HK-medarbejder.

Bodil Foss søgte andre græsgange i 1977, først på vestegnen i Albertslund og siden nordenfjords i Vendsyssel. Jeg overtog rorpinden, og som ny bibliotekar kom Ingeborg Rørbye i foråret 1978. Hun drog også videre – til Albertslund i 1991 og senere til Danmarks Radio – og hun blev afløst af Michael Frennesen. Via arbejdstidsnedsættelserne

i slutningen af 1980'erne blev der faktisk råd til en ekstra halv bibliotekarstilling, som – også i 1991 – blev besat med Per Reinholdt Nielsen. Efter 37 år som musikbibliotekar gik jeg på pension i 2007.

ARRANGEMENTER

Allerede fra åbningen i 1970 stod det klart, at musikarrangementer skulle være en naturlig del af musikbibliotekets virke, så første arrange-

ment, en koncert med folksangeren Trille, fandt sted i bibliotekets egne lokaler på Tårnby Torv i oktober 1970. Trille, der var kendt og skattet folkemusiker havde netop på tv fremført Jesper Jensens sang Øjet, der virkelig provokerede det ”pæne Danmark”. Fremførelsen endte med at justitsminister Knud Thstrup rejste tiltale for blasfemi mod de ansvarlige hos DR, men sagen endte med frifindelse. Sangen har i dag kultstatus.



Musikbiblioteket har gennem tiden holdt utroligt mange arrangementer. Her ses Jan Sneum – en legende i rockformidling – ved et rock-foredrag på Kamillevej. Fotograferet i 1988.

Fotograf: KT-Posten

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7026

Det var altså en meget omtalt kunstner, der som den første gav koncert, og af 72 fremmødte tilskuere blev behørigt hyldet, og der var ingen tilløb til provokation i den forbindelse.

Der var stor interesse for den levende musik, og mange koncerter måtte forlægges til større lokaler, end biblioteksvæsenet kunne klare. I 1971 optrådte Skousen og Ingemann på Tårnby Gymnasium for 550 tilhørere, og i 1974 og 1975 lånte biblioteket Kastrup Bio med navne som Burnin' Red Ivanhoe med hele 482 tilhørere, URTE havde 305 tilhørere og til arrangementer med Mr. Joe's Ragtime Group sammen med Peruna Jazzmen kom 250 tilhørere. Flest publikummere samlede dog Danmarks dengang populæreste jazzband, Papa Bues Viking Jazzband, som i 1974 ved to koncerter på henholdsvis Løjtegårdsskolen og i Kastrup Bio i alt samlede 743 tilhørere. Succesen affødte en kommentar, refereret i KT-Posten, af formanden for Kulturelt Udvalg, kommunalbestyrelsesmedlem Frode Dahl Nielsen, der mente, at "med hensyn til den sidst afholdte

koncert med Papa Bue i Kastrup Bio, synes jeg for øvrigt vi er kommet over den kommercielle grænse". Sådan kan man også se på det.

I årene derefter kan nævnes navne som statsspillemanden Evald Thomsen havde to koncerter i 1973, Michala Petri i Kastrup Kirke i 1977, Povl Dissing og Benny Andersen på Skelgårdsskolen i 1978 og Sebastian alene med sin guitar på Tårnby Gymnasium i 1979 – sidstnævnte trak 430 tilhørere.

I 1980'erne blev der åbnet mulighed for at afholde koncerter i aktivitetsrummet på Filial Kastrup på Kastrupgård, her dukkede Evald Thomsen også op, og især husker jeg en koncert med folkemusikgruppen Tingluti. Det var en glad amatørgruppe, og da koncerten var vel overstået ved 22-tiden, spurgte et af gruppemedlemmerne, om de måtte blive en time til. "Jo," svarede jeg som arrangør, "men hvorfor det?" Jo, men de var jo amatører og mødtes stort set kun, når de skulle ud og optræde, og nu ville de altså gerne holde generalforsamling. Det fik de lov til, hvis de kunne blive færdige

på en time. Det lovede de, og så holdt de ellers generalforsamling. Kl. 23 var de færdige. Det hele blev ordnet og alle var glade.

Fra de senere årtier kunne der nævnes mange andre gode navne, der også fik tilhørerne op af lænestolene og hen til den levende musik, men de store, fyldte sale med de mange tilhørere eksisterede kun i 1970'erne.

TILBAGEBLIK

I de foregående afsnit har jeg forsøgt at tegne et billede af musikbibliotekets historie med nedslag både her og der, og en af de gennemgående linjer kunne være den lydlig musik. Musikbiblioteket har med hensyn til materialer vendt bøtten adskillige gange: lp'en blomstrede over tre årtier og forsvandt, kassetebåndet havde sine mange gode år især i 1980'erne, cd'en tog over og blev enerådende, men er nu i skrivende stund også ved at forsvinde, og lp-pladen er forbløffende nok ved at titte frem igen.

Faktum er, at hver gang bøtten blev vendt, så skulle

musikhistorien bygges op igen fra grunden via det nye medie – det er en tour de force som ikke mange andre end musikbibliotekarerne har prøvet.

Vi må heller ikke glemme lånerne: uden låner intet levende bibliotek. Mange gode minder haves, enkelte er fremdraget på de foregående sider, og fra de første år dukker også et par hændelser op: en låner var meget utilfreds med, at musikbiblioteket havde anskaffet en lp med værker dirigeret af den anerkendte tyske dirigent Wilhelm Furtwängler. Pladen var indspillet i starten af 1950'erne, og så var den jo ”ikke i stereo!”. Stereo-pladerne kom først i slutningen af 1950'erne. Det lærte os, at historiske indspilninger bestemt ikke var i vælten – teknikken skulle være up-to-date. En anden hændelse denne gang med lykkelig udgang: En lørdag middag dukkede en lille, korpulent mand op, rød i hovedet: ”I må hjælpe – min datter skal giftes kl. 16, og organisten skal spille Mendelssohns bryllupsmarch, men han har ikke noderne!” Gode råd var dyre. Musikbiblioteket havde ikke en orgeludgave af

bryllupsmarchen, men vi havde en varm linje til Danmarks Radios nodearkiv på Islands Brygge, og jeg ringede op. Jo, det kunne de godt klare – en kopi lå klar. Jeg kørte efter lukketid til Islands Brygge, hentede kopien, fik den afleveret til organisten, som lovede at lære den, inden brylluppet løb af stablen.

Det lykkedes – som det heldigvis også gjorde i mange andre tilfælde, selvom oddsene af og til kunne være imod.

Blandt andet derfor har det også været utroligt spændende at arbejde på musikbiblioteket – og det er med stor glæde, jeg ser tilbage på de 37 år, jeg havde fornøjelsen at være med.

/Søren Markvard



Søren Markvard hjælper en låner med bøgerne på den nederste hylde. Musikbiblioteket var flyttet til hovedbiblioteket på Amager Landevej 89. Fotografet i 1976.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6998

DE SENESTE ÅR Af Per Reinholdt Nielsen

FRA ANALOG TIL DIGITAL OG DIALOG

Det gode miljø og den gode stemning blandt brugerne og personalet var i høj grad med til at bære Tårnby Kommunebibliotekers musiktilbud sikkert ind i det nye årtusinde. Som nogle af de første var Tårnby Bibliotek i gang med inddragelse af brugerne, der blev etableret rockcafeer i 2008 og klassiske lytteklubber i 2012.

Brugerne ønsker at være sammen om musik – og ikke bare lytte hjemme til et stykke musik. Det skal gerne formidles af musikbibliotekarer, eksperter og superbrugere.

Perioden fra 2000 og frem til i dag er præget af store forandringer. For det første foretog biblioteket nogle bygningsmæssige og organisatoriske ændringer, der gjorde, at man kunne holde åbent i musikafdelingen i hele bibliotekets åbningstid. Desuden blev biblioteksloven ændret, så alle kunne låne musik over hele



Publikum til Rock-café i november 2013. Der var også musik-café på Filial Vestamager, fredag den 9. september 1994 blev der eksempelvis spillet 78-plader ønsket af brugerne.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7074

landet. De to ting gav store musiksamlinger som den i Tårnby langt flere besøgende og et langt større udlån.

Da streamingtjenesterne for alvor fik fat og gav folk let og billig adgang til alverdens musik fra omkring 2010, dalede interessen for de fysiske samlinger. Udlånstallet blev i perioden 2005 til 2015, derfor reduceret til en tredjedel fra omkring 120.000 til 40.000. En overgang havde bibliotekerne et digitalt tilbud, Bib-zoom, der på indholdssiden

kunne matche streamingtjenesterne, men sitet blev lukket igen blandt andet på grund af rettighedsproblemer.

FORMIDLING SAMMEN MED BRUGERNE

Med den nye medieændring fra faste fysiske formater til streaming, var det helt naturligt at fokusere mere på formidling af musik sammen med brugerne. I samarbejde med en meget aktiv låner, Erik Allan Vinding, afholdt Tårnby



Cd'erne bliver trimmet, som det hedder på biblioteket. Det indebærer ordning af materialet, så det kan findes af brugerne; men også en kassering af det slidte og ikke-udlånte. Fotograferet i juni 2009.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7075



Musikformidling af Thomas Ulrik Larsen på hovedbiblioteket trækker et engageret publikum. Her med Pink Floyd på plakaten.

Fotograferet i januar 2012.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7069

Bibliotek den første rockcafé i efteråret 2008. Siden er det blevet til mange spændende arrangementer med masser af oplæg og quizzes fra brugerne samt gæster udefra. Enten i form af afslappede talkshows med eksempelvis Wili Jönsson fra Gasolin', Henrik Balling fra Gangway og Danmarks første rockkonge Ib "Rock" Jensen. Eller i form af foredrag om alt fra Pink Floyd til C.V. Jørgensen med professionelle musikformidlere som Thomas Ulrik Larsen og Mikkel Falk Møller.

Samtidig skruede Tårnby Bibliotek op for antallet af koncerter. I 2014 og 2016 afholdt biblioteket i samarbejde med Kulturzonen, AOF Amager, Kulturhuset Kastrup Bio og en lang række foreninger en musikuge. Musikugen i 2016 havde over 1.200 publikummer fordelt på 29 koncerter inden for et bredt spekter af genrer fra folkemusik til fællessang over pop og rock til jazz og opera. Koncerterne blev afholdt rundt omkring på kommunens institutioner.



Per Pedersen fra Rockers By Choice instruerede i breakdance på Hovedbiblioteket i april 2014.

Foto: Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7065

Derudover har biblioteket afholdt to årlige koncerter bl.a. med navne som Niels Skousen, Poul Dissing og den lokale hiphoplegende Per Pedersen fra Rockers By Choice, som var kurator på en hel dag om breakdance, rap og graffiti.

Tillige rummer musiktilbudet også de meget populære sangeftermiddage, hvor publikum synger sange fra højskolesangbogen. Sidst, men ikke mindst har Tårnby Bibliotek haft gavn af en meget kompetent klassisk musik-

formidler i den faste bruger og gymnasielærer i musik, Palle Andkjær Olsen, der har afholdt over 30 foredrag om diverse komponister.

FORTID OG NUTID BLIVER TIL FREM- TID

Som en nødvendig reaktion på de markante ændringer i mediebilledet har biblioteket løbende tilpasset cd-samlingens størrelse og har integreret musikbøgerne og noderne

i faglitteraturen. Selv om personalet har en høj faglig viden, så sker søgninger ofte i et samarbejde med brugerne, der som regel også ligger inde med en stor viden om det stykke musik, de skal finde. Gennem tiderne er der blevet spurgt om alverdens ting. En forespørgsel var på ”hende der græder, når hun synger”. Det var Sinead O’Connors version af Nothing Compares 2 U. Et andet pudsigt spørgsmål var om ”Plastik Domingo” – altså Placido Domingo.

Andre folk synger en melodi og vil have sangens titel at vide. Nogle gange bliver ”samspillet” mellem bruger og bibliotekar helt bogstaveligt! På Tårnby Bibliotek kan man få anbefalinger til, hvad man skal høre uden musiktjenesters algoritmer eller kommercielle interesser. Der kan også hentes inspiration fra Facebooksiden ”Musik i Tårnby” hvor brugere og biblioteket anbefaler og diskutere musik. Selvfølgelig kan man også blive inspireret i den fysiske samling.



Konserter på hovedbiblioteket – her ved Musikugen i 2014 hvor ”Zebra Among Suits” spiller.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7076



På biblioteket bliver der også anbefalet plader – kaldet ”Det lytter vi til”.
 Fotograferet i december 2015.
 Foto: Tårnby Stads- og Lokalarliv, B7066

Det kan være særligt udvalgte musikstykker inden for specialiteter som musik fra andre lande end vesten, udgivelser i boks-sæt, alternative indspilninger af klassiske mesterværker og et katalog af væsentlige udgivelser inden for alle genrer. Fra 2015 blev musiksamlingen også udbygget med en lille skarp samling af gramfonplader, der igen var blevet populære som et kvalitetsmæssigt, fysisk supplement til streaming.

Således indhentet af både fortiden og nutiden blev musiktilbuddet på Tårnby Kommunebiblioteker rustet til fremtiden med inddragelse af brugerne, som både dengang og nu har været den største inspirationskilde og drivkraft i de første 50 års udvikling og tilpasning af stærkt lokalt musiktilbud i kommunen.

/Per Reinholdt Nielsen



Den nye scene foran hovedbiblioteket skal nok blive omdrejningspunktet for en mængde musikarrangementer med musikbibliotekets flittige brugere og udøvere af musik.

Fotograferet juli 2017.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7077

Vil du være med til at skrive Tårnbys historie?

Du kan fortælle om dine oplevelser i en bebyggelse i Tårnby Kommune.

Det kan både være din barndom eller dit voksenliv. Du kan også fortælle, hvad du ved om de billeder, der i dette Glemmer Du.

Skriv til arkivet på bibliotek@taarnby.dk og fortæl din egen historie.

TÅRNBY STADS- OG LOKALARKIV

Du kan henvende dig til arkivet i bibliotekets åbningstid. Se åbningstiderne for biblioteket på www.taarnbybib.dk

En del materiale kan du finde i TÅRNBY-RUMMET på Tårnby Hovedbibliotek, Kamillevej 10

De lokalhistoriske fotografier fra Tårnby kan du se på www.arkiv.dk

Du kan se de lokalhistoriske udstillinger

MIDT PÅ AMAGER og KASTRUP GLAS på Kastrupgårdsamlingen, Kastrupvej 399
Se åbningstider på www.kastrupgaardsamlingen.dk

PERMANENTE og SKIFTENDE UDS STILLINGER på Plyssen, Amager Strandvej 350
Se åbningstider på www.plyssen.dk

TÅRNBY STADS- OG LOKALARKIV

Kamillevej 10, 2770 Kastrup

Tlf. 32 46 05 00 • Mail: bibliotek@taarnby.dk • www.taarnbybib.dk